

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrrött, a 2009. évi november hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A 12. életévét be nem töltött, az elkövető nevelése alatt álló sértett sérelmére elkövetett szemérem elleni erőszak büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. évi április hó 22. napján kihirdetett B.201/2006/28. számú **ítéletét megváltoztatja**, a vádlott terhére rótt bűncselekmény megnevezése és minősítése helyesen 1 rb. a Btk.198.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, /3/ bekezdés szerinti folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntette.

A fegyházbüntetés tartamát 5 /öt/ évre felemeli.

A vádlott neve helyesen: vádlott

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét a vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.201/2006/28. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlottat 1 rb, a Btk. 198.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés a./, b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, 12. életévét be nem töltött, az elkövető nevelése alatt álló sértett sérelmére elkövetett szemérem elleni erőszak büntetésében. Ezért 4 év fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a beszámításról, továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az első fokon eljáró ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett, a vádlott enyhítésért, védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.241/2006/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Észlelte, hogy a rendelkező részben feltüntetett minősítés

megváltoztatása indokolt a megállapított tényálláshoz, a vád szerinti, illetve az ítélet indokolásában szereplő minősítésnek megfelelően. Szükségesnek találta a súlyosító, enyhítő körülmények korrigálását is. Érdemben az ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet a vádlott bűnösségét a Btk. 198.§ (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő szemérem elleni erőszak büntetében állapítsa meg, és a terhelttel szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamát jelentős mértékben emelje fel.

Az ítélet nyilvános ülésén megjelentek az érintettek és fellebbezéseiket fenntartották. A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. Rámutatott arra, hogy a rendelkező részben a bűncselekmény megnevezése helyes, a Különös Részi törvényhely felhívása azonban pontatlan szemben a jogi indokolásban írtakkal, ahol törvényes. A büntetéskiszabási tényezők korrigálásával a főbüntetés jelentős súlyosítását indítványozta.

A védő perbeszédében a minősítést illetően osztotta a vád álláspontját, majd azt elemezte, hogy az elkövetéskori anyagi jogszabályok kedvezőbbek a bűncselekmény elbírálásánál. Enyhítésre irányulóan indokolta fellebbezését, hangsúlyozta, hogy teljes bizonyossággal az nem mondható ki, hogy a sértettnél a negatív pszichés hatások miatt nem várható teljes gyógyulás, véleménye szerint bizonytalan, nem kiszámítható a sértett jövőbeli státusza, erre kétséget kizáróan nem lehet következtetni. Indítványozta, hogy az enyhítő körülmények nyomatékosabb értékelésével, az időmúlásra, védenca megromlott egészségi állapotára tekintettel enyhébb végrehajtási fokozatot állapítson meg az ítélet a, a főbüntetés tartamának helybenhagyásával, és a súlyosításra irányuló ügyési indítványt utasítsa el. Csatolta a vádlott rokkantsági nyugdíjával kapcsolatos iratokat.

A vádlott csatlakozott védőjéhez. Előadta, hogy egészségi állapota megromlott. Bal lábában érszűkületet diagnosztizáltak, kétszer műtötték nyaki, háti gerincsérvel, ízületi panaszai vannak, véglegesen lerokkantosították, rokkantnyugdíjat folyósítanak részére. Egyedül él, bátyja családja támogatja. Azt is előadta, hogy „megpróbálja kibírni” a rárótt büntetést, ugyanakkor eredeti védekezését előhozva, nem érezte magát bűnösnek.

Az ítélet a, mint másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálat során a súlyosításra irányuló fellebbezést és a fellebbviteli főügyészség észrevételeit alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A beszerzett bizonyítékokat egyenként részletesen kibontotta, összességében is megvizsgálta, s azok helyes, logikus értékelésével, törvényes mérlegelésével állapította meg a tényállást, amely teljes mértékben megalapozott, és arra alapíthatta a másodfokú bíróság is a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

Az ítélet rendelkező részében kijavításra szorul a vádlott neve, amely a bemutatott okmánya szerint helyesen: vádlott

A tényállás személyi része, a vádlott egészségügyi állapotát illetően - az időközben bekövetkezett változás okán, a védelem részéről csatolt iratok tartalma alapján - azzal egészítendő ki, hogy a vádlott 3. csoportba tartozó rokkant, egészségkárosodásának mértéke

55 %, újabb felülvizsgálata nem szükséges. A részére megállapított rokkantsági nyugdíj összege 58.560 Ft.

A megyei bíróság mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható. Az elsőfokú bíróság részletesen felsorolta a személyi bizonyítékokat, azokat egyenként számba vette és rögzítette, csakúgy mint a szakértői véleményeket. A szakértők két különböző indíttatásból vizsgálták a sértettet, véleményeik az eltérő szakmai megközelítések ellenére egymás mellé rendelhetők. Ezek összehasonlításával sem maradt adós. Foglalkozott minden lényeges körülménnyel, megindokolta, hogy miért a kiskorú sértett vallomására alapozta a tényállást. Ehhez képest a meglévő szakvéleményeket minden oldalról körüljárta és elemezte. Nincs olyan eltérés a két szakértői vélemény között, sem olyan szakértői megállapítás, vagy orvosi adat, amely cáfolná egymást, vagy a sértetti előadást. Egészen más orvosi szempontból, más irányból történt az egyik, illetve másik vizsgálat. Tehát az orvosszakértői megállapítások nem tekinthetők ellentétesnek, egyébként az ilyen jellegű ügyekhez mérten nagyon határozott véleményt formáltak, és a kiskorú által előadottak hitelességét nem teszik kétségessé, azt alátámasztják.

Mindez kiolvasható a bizonyítékok együttes értékeléséből, amely logikus és követhető, az ott kibontott elsőbírói érvelést a másodfokú bíróság minden tekintetben osztotta.

Az irányadó tényállásból a bűncselekmény vonatkozásában vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése törvényes, a rendelkező részben azonban pontatlan a bűncselekmény megnevezése, annak jogszabályi megjelölése, amely utóbbi a jogi indokolásban már helyesen került rögzítésre.

A Be. 258.§ (2) bekezdés d./ pontja értelmében a helytálló megnevezés és minősítés 1 rb., a Btk. 198.§ (1), (2) bekezdés a./ és b./ pont, (3) bekezdésében meghatározott folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntette.

Ekként összhangba kerül az ítélet rendelkező része a jogi indokolással.

A minősítést illető védői felvetésre az ítéletábra megemlíti, hogy az 1997. évi LXXIII. tv. iktatta be a (2) bekezdés a./ pontja szerinti azon minősített esetet, amely e büntetést arra figyelemmel rendeli súlyosabban büntetni, hogy a sértett a tizenkettedik életévét nem töltötte be. Ugyanakkor a Btk. e módosítása nem érintette a Btk. 210.§-a szerinti értelmező rendelkezést, mely szerint a 198.§ alkalmazásában a tizenkettedik életévét be nem töltött személyt védekezésre képtelennek kell tekinteni. A Btk. 1997. évi módosítása óta ily módon a törvény e büntettek alapeseteként, illetve minősített eseteként is értékeli azt a körülményt, ha a sértett a jelzett életkort még nem érte el. Ez a gyakorlatban jogalkalmazási problémákhoz vezetett, és a rendelkezés ellentétes volt a büntetőjog egyik általános alapelveivel, a kétszeres értékelés tilalmával. Mindezek alapján a törvény úgy rendelkezik, hogy mind a hivatkozott szakaszok (2) bekezdésének a./ pontjaiban, mind az ezekre visszautaló (3) bekezdésekben a tizenkettedik életév be nem töltése csak abban az esetben minősít súlyosabban, ha az erőszakkal, avagy az élet vagy testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetéssel párosul.

Ebből következően tehát az erőszakkal, az élet, illetve kvalifikált fenyegetéssel tizenkettedik életévét be nem töltött sértett sérelmére elkövetett szemérem elleni erőszak minősített esetet valósít meg.

Összefoglalva a 2005. szeptember 1. napjától hatályos törvényi módosítás a kétszeres értékelés problémáinak kiküszöbölésére adott megoldást, a büntetési tételben adott esetre levetítve nincs súlyosítás, a korábbi és az újabb törvény szerint is a cselekmény a Btk. 198.§ (1), (2) bekezdés a./, b./ pont, (3) bekezdés szerint minősül, amelyet a törvény 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendel büntetni. A **kiskorú sértett** ellenállását megtörte a vádlott, ráfeküdt, kezeit leszorította, emellett nevelése, gondozása, felügyelete alatt állt az elkövetési időszakban. Így a megyei bíróság minősítése, és jogi okfejtése minden tekintetben helytálló.

A büntetés kiszabási tényezők feltárása megtörtént. A másodfokú eljárásban további enyhítő körülményként jelentkezett a vádlott iratokkal igazolt megromlott egészségi állapota, illetve lerokkantósítása. Kétségtelen, hogy elnehezültek a körülményei. Azonban még ezekkel együtt sem alkalmazható az enyhítő szakasz (Btk. 87.§ (2) bekezdés b./ pont) vele szemben, amelyet az elsőfokú bíróság tényekkel alátámasztva nem indokolt meg. A másodfokú bíróság az újonnan felmerült enyhítő körülmények alapján sem látott törvényes lehetőséget az enyhébb büntetés kiszabására, hanem a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést osztotta.

Az alanyi és tárgyi oldal vizsgálatával az ítélet tábla az alábbi álláspontot foglalta el. Csaknem 3 éves időszakot ölel fel az elkövetési időszak, a sértett 1. osztályos korától a 3. osztály befejezéséig. Nem egyszeri vagy néhány alkalomról volt szó, hanem hosszú időtartamról, ezen belül több alkalomról, amelyek komoly, súlyos és valóban helyrehozhatatlan következményekkel járó hatásokat jelentenek a sértettnél a pszichoszexuális fejlődése kapcsán, amely súlyosító körülményt nyomatékkal kell értékelni.

Fentiekre figyelemmel a törvényi büntetési tétel keretein belül egy középarányos büntetés lenne tettarányos, azonban nem hagyhatóak figyelmen kívül az alanyi oldalon felmerült nyomatékos enyhítő körülmények, amelyekre tekintettel az 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt elkövető vádlottal szemben 5 évre - amely a törvényi minimum - súlyosította a fegyházbüntetést az ítélet tábla. A már említett enyhítő szakasz alkalmazása tehát semmiképpen nem indokolt, további olyan súlyú méltánylandó körülmény nincs, amely mérsékeltebb büntetést, vagy enyhébb végrehajtási fokozatot indokolna, az a kétségkívül elnehezült állapotának kétszeres értékelését jelentené. Ítélet tábla álláspontja szerint az 5 év fegyházbüntetés szükséges és arányos, megfelel a büntetési célok kifejezésére.

Az ítélet járulékos rendelkezései helyénvalók

Mindezek alapján az ítélet tábla a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét - a rendelkező részben írtak szerint - részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben helyben hagyta a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében.

Győr, 2009. november 10. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.201/2006/28. számú ítélete meg nem változtatott részében 2009. november 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2009. november 10. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: